

La Tramuntâna e el Sû

□

Un dì la Tramuntâna e el Sû, intânta ch'èren drê a tacà a litt sü chi l'êra el püsê fòrt tra lûr dü, vèden rivà un viagiadûr fâ sü ind el sò mantëll. Súbbit i dü se mëtten d'acòrd che el püsê fòrt el sariss diventâ chi tra lûr dü el riüsîva a fà cavà föra el mantëll al viagiadûr.

Cumîncia per prêma¹ la Tramuntâna, che la se mëtt a bufà cun tütta la sùa fòrsa, ma cun püsê la bufâva cun püsê el viagiadûr el se fasêva sü ind el sò mantëll. Ala fîn, la pòra Tramuntâna la capiss che l'è mèi piantà lì. El Sû alûra el se presênta ind el cêl, e da lì a pòc el viagiadûr, ch'el sentîva càld, el se cava föra el mantëll. E inscì, ala Tramuntâna ghe tucca ricunùss che el Sû l'êra püsê fòrt de lê.

La t'è piasúda la sturiëlla? La vórum ripèt¹?

Nota 1 - trascriviamo qui secondo il nostro sistema ma, poiché il milanese ha una grafia tradizionale ancora largamente usata da chi lo parla e lo scrive, diamo pure, qui di seguito, la versione in tale grafia, come trascritta da P. Cociancich.

La Tramontana e 'l Sò

On dì la Tramontana e 'l Sò, intanta che eren dree a taccà a litt su chi l'era el pussee fòrt tra lor duu, veden rivà on viaggiador faa sù in del sò mantell. Subit i duu se metten d'accòrd ch'el pussee fòrt el sariss diventaa chi tra lor duu el riussiva a fà cavà foeura el mantell al viaggiador.

Comincia per prima la Tramontana, che la se mett a boffà con tutta la soa fòrza, ma con pussee la boffava con pussee el viaggiador el se faseva su in del sò mantell. A la fin la pòra Tramontana la capiss che l'è mej piantà lì. El Sò allora el se presenta in del ciel, e da lì a pòcch el viaggiador, ch'el sentiva càld, el se cava foeura el mantell. E inscì, a la Tramontana ghe tocca riconoss ch'el Sò l'era pussee fòrt de lee.

La t'è piasuda la storiella? La voeurom ripett?